

Ο Σερ **Άρθουρ Ιγνάτιος Κόναν Ντούλ**
(**Sir Arthur Ignatius Conan Doyle**)

Ο Σερ **Άρθουρ Ιγνάτιος Κόναν Ντούλ** (22 Μαΐου 1859 - 7 Ιουλίου 1930) ήταν Σκωτσέζος ιατρός και συγγραφέας, ιδιαίτερα γνωστός ως ο δημιουργός των ιστοριών του ντετέκτιβ-σύμβουλου Σέρλοκ Χολμς, που θεωρήθηκαν σημαντική καινοτομία για το πεδίο συγγραφής αστυνομικών μυθιστορημάτων, και των περιπετειών του Καθηγητή Τσάλεντζερ. Ήταν ένας πολυγραφότατος συγγραφέας και τα έργα του περιλαμβάνουν ιστορίες επιστημονικής φαντασίας, ιστορικά μυθιστορήματα, θεατρικά έργα, ρομαντικά διηγήματα, ποίηση και αληθινές ιστορίες. Εντούτοις, θεωρείται ο πιο διάσημος απ' όλους τους συγγραφείς αστυνομικών μυθιστορημάτων.

Σε ηλικία εννέα ετών ο Άρθουρ Κόναν Ντούλ στάλθηκε στο Ρωμαιοκαθολικό προπαρασκευαστικό σχολείο της αδελφότητας του Ιησού, Στόουνυχερστ. Στη συνέχεια πήγε στο Κολλέγιο του

Στόουνυχερστ αλλά όταν έφυγε από το σχολείο, το 1875, είχε απορρίψει το Χριστιανισμό και ήταν αγνωστικιστής.

Κατόπιν πέρασε ένα χρόνο στο Φελν Κιρς της Αυστρίας και από το 1876 μέχρι το 1881 σπούδασε ιατρική στο πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου, Ένας από τους καθηγητές του στο Εδιμβούργο, ο δρ. Τζόζεφ Μπελ, αργότερα έγινε για τον Άρθουρ η βάση πάνω στην οποία δημιούργησε τον Σέρλοκ Χολμς. Ενώ σπούδαζε, ο Άρθουρ ξεκίνησε να γράφει μικρές ιστορίες. Η πρώτη του δημοσίευση ήταν στο εβδομαδιαίο περιοδικό "*Chambers's Edinburgh Journal*" λίγο πριν κλείσει τα είκοσι. Μετά τη θητεία του στο πανεπιστήμιο, υπηρέτησε σαν ιατρός σε πλοίο σε ένα ταξίδι στη Δυτική Αφρική.

Ο δρ. Γουάτσον (αριστερά) και ο Σέρλοκ Χολμς (δεξιά), σε εικονογράφηση του Sidney Paget

Το 1882 έγινε συνέταιρος με έναν πρώην συμφοιτητή του σε ένα ιατρείο στο Πλύμουθ αλλά η συνεργασία τους αποδείχτηκε δύσκολη και ο Κόναν Ντούλ γρήγορα αποχώρησε για να στήσει δικό του ιατρείο. Τον Ιούνιο του ίδιου έτους έφτασε στο Πόρτσμουθ

με λιγότερες από 10 αγγλικές λίρες στο όνομά του και έστησε ιατρείο στο Σάουθσι. Στην αρχή το ιατρείο δεν πήγαινε πολύ καλά κι έτσι ο Άρθουρ Κόναν Ντούλ στον ελεύθερο χρόνο του ξεκίνησε και πάλι να γράφει ιστορίες.

Το πρώτο του σημαντικό έργο ήταν η "*Σπουδή στο Κόκκινο*", που δημοσιεύτηκε το 1887 στο ετήσιο χριστουγεννιάτικο έντυπο του Μπίτον. Στο έργο αυτό εμφανίζεται για πρώτη φορά ο Σέρλοκ Χολμς, χαρακτήρα που ο Άρθουρ Κόναν Ντούλ δημιούργησε βασιζόμενος εν μέρει στον πρώην καθηγητή του, Τζόζεφ Μπελ. Άλλοι συγγραφείς αναφέρουν ενίοτε και άλλες επιρροές π.χ. τον διάσημο χαρακτήρα του Έντγκαρ Άλαν Πόε, Ογκύστ Ντυπέν. Το έργο δεν σημείωσε καμία ιδιαίτερη επιτυχία. Δεν απέφερε στο συγγραφέα του κανένα ιδιαίτερο κέρδος, βοήθησε όμως να γνωρίσει το κοινό τον ήρωα Σέρλοκ Χολμς και τον συνεργάτη του, τον δόκτορα Γουάτσον, προτού αρχίσουν να δημοσιεύονται τακτικά οι περιπέτειές τους στο μηνιαίο περιοδικό Στραντ (*The Strand Magazine*). Οι ήρωες γνώρισαν τότε μεγάλη επιτυχία και όταν ο συγγραφέας βαρέθηκε να γράφει αστυνομικά διηγήματα και μυθιστορήματα έγινε ιστορικός κι έδινε διαλέξεις.

Το 1890, ο Άρθουρ Κόναν Ντούλ σπούδασε οφθαλμολογία στη Βιέννη και το 1891 μετακόμισε στο Λονδίνο για να ανοίξει ιατρείο σαν οφθαλμίατρος. Στην αυτοβιογραφία του έγραψε ότι ούτε ένας πελάτης δεν πέρασε το κατώφλι του. Αυτό του έδωσε περισσότερο χρόνο για γράψιμο και το Νοέμβριο του 1891 έγραψε στη μητέρα του: "*Σκέφτομαι να σκοτώσω το Χόλμς...και να τον ξαποστείλω μια και καλή. Με αποσπά από σημαντικότερα πράγματα.*" Η απάντηση της μητέρας του ήταν: "*Κάνε ότι νομίζεις σωστό αλλά τα πλήθη δεν θα το πάρουν αυτό ελαφρά.*" Το Δεκέμβριο του 1893 "σκότωσε" το

Χολμς με σκοπό να επικεντρωθεί στα ιστορικά του μυθιστορήματα. Ο Χολμς και ο καθηγητής Μοριάρτυ φαινομενικά σκοτώθηκαν πέφτοντας από ένα καταρράκτη στην ιστορία "*Το Τελικό Πρόβλημα*". Η δημόσια κατακραυγή ανάγκασε τον Κόναν Ντούλ να επαναφέρει τον χαρακτήρα στο έργο "*Το Σκυλί των Μπάσκερβιλ*". Στην "*Περιπέτεια του Άδειου Σπιτιού*" δόθηκε η εξήγηση ότι μόνο ο Μοριάρτυ έπεσε και ότι επειδή ο Χολμς είχε άλλους επικίνδυνους εχθρούς, σκηνοθέτησε προσωρινά το θάνατό του. Ο Χολμς τελικά εμφανίστηκε σε συνολικά 56 μικρές ιστορίες και τέσσερα μυθιστορήματα του Κόναν Ντούλ και από τότε έχει εμφανιστεί σε πολλά μυθιστορήματα και ιστορίες άλλων συγγραφέων.

Ο Κόναν Ντούλ ήταν ένθερμος υποστηρικτής της δικαιοσύνης και ερεύνησε προσωπικά δύο υποθέσεις που είχαν κλείσει, με αποτέλεσμα δύο άτομα να απαλλαγθούν από τα εγκλήματα για τα οποία κατηγορήθηκαν.. Ήταν εν μέρει χάρη σ' αυτές τις υποθέσεις που το 1907 ιδρύθηκε το Ποινικό Εφετείο. Έτσι ο Κόναν Ντούλ όχι μόνο βοήθησε έναν αθώο αλλά και συνέβαλε στο να καθιερωθεί ένας τρόπος ώστε να αντιμετωπίζονται οι δικαστικές πλάνες.

Σέρλοκ Χόλμς - Sherlock Holmes

Ο **Σέρλοκ Χολμς** είναι πασίγνωστος φανταστικός ντετέκτιβ-σύμβουλος, που μαζί με τον βοηθό του δρα. Τζον Η. Γουάτσον έχουν εμπλακεί σε δεκάδες υποθέσεις μυστηρίου.

Δημιουργία

Ο Σέρλοκ Χολμς δημιουργήθηκε το 1887 από τον Κόναν Ντόουλ. Ο ίδιος ο Ντόουλ παραδέχεται αργότερα ότι δημιούργησε τον Σέρλοκ Χολμς με βάση τον καθηγητή του Τζόζεφ Μπελ. Η πρώτη εμφάνιση του Χολμς, λοιπόν, γίνεται στο περιοδικό *The Strand* με την ιστορία "Σπουδή στο Κόκκινο" (A study in Scarlet). Ο Ντόουλ εισπράττει το μικρό ποσό των 25 λιρών αλλά τα θεμέλια είχαν πλέον μπει. Η δημιουργία ενός ντετέκτιβ που θα γινόταν θρύλος στο μέλλον είχε γίνει.

Εξωτερική Εμφάνιση

Ο Χολμς φόρεσε κυνηγετικό καπέλο μόνο σε μία ιστορία. Το καπέλο αυτό λανθασμένα υιοθετήθηκε από τις σειρές τηλεόρασης όπως και η γνωστή καμπαρντίνα του. Ο Χολμς είναι ψηλός, λίγο πάνω από 1,80, και αδύνατος. Είχε γκρίζα επιβλητικά μάτια και ανάμεσα τους, μια γερακίσια μύτη. Τα χέρια του είναι σημαδεμένα από τα πειράματα που κάνει ενώ έχει λεπτά, νευρώδη δάχτυλα. Ντύνεται πάντα προσεκτικά και είναι περιποιημένος. Φοράει συνήθως καφέ τουίντ κουστούμι, καφέ παντελόνι και αρκετές φορές ημίψηλο καπέλο. Στη Μπέικερ Στριτ συνήθως φοράει τη ρόμπα του

Κατοικία

Ο Σέρλοκ Χολμς ζει μαζί με τον φίλο και βοηθό του δρ. Γουάτσον, στο νούμερο 221β της Μπέικερ Στριτ. Το διαμέρισμα τους είναι αρκετά φωτεινό, με 2 μεγάλες κρεβατοκάμαρες και 2 παράθυρα. Το δωμάτιο είναι συνήθως ακατάστατο πράγμα που εξοργίζει την σπιτονοικοκυρά του κυρία Χάντσον. Μέσα στο δωμάτιο ο Χολμς

έχει στήσει το τραπέζι για τα πειράματα του, την πλούσια βιβλιοθήκη του και όλα τα υπόλοιπα σύνεργά του.

Μέθοδοι

Οι μέθοδοι που χρησιμοποιεί ο Χολμς είναι ιδιαίτερα έξυπνες. Κοιτάζοντας έναν άνθρωπο ή ένα αντικείμενο μπορεί μας πει μια ολόκληρη ιστορία γι' αυτό. Αν για παράδειγμα ένα καπέλο έχει μεγάλο άνοιγμα τότε ο άνθρωπος που το φόραγε είχε μεγάλο κεφάλι, επομένως πρέπει να είναι έξυπνος. Όταν βρίσκεται στον τόπο του εγκλήματος εξετάζει τα πάντα και προσέχει την κάθε λεπτομέρεια. Είναι αρκετά υπομονετικός αλλά πολλές φορές παθιάζεται με μια υπόθεση με αποτέλεσμα να μην τον ενδιαφέρει τίποτα, ούτε και το φαγητό. Συχνά κάνει συζητήσεις με τον Γουάτσον έτσι ώστε να βάλει τα γεγονότα και τα στοιχεία που έχει στην διάθεση του σε μία τάξη.

Γνώσεις αυτοάμυνας

Ο Χολμς, απ' ότι λέει ο Γουάτσον, είναι εξαιρετικός πυγμάχος και ξιφομάχος. Γνωρίζει επίσης να χρησιμοποιεί μαστίγιο καθώς και μπαστούνι. Έχει και περίστροφο το οποίο δεν χρησιμοποιεί συχνά. Το ραβδί στα χέρια του γίνεται επικίνδυνο όπλο. Τέλος γνωρίζει μία Αγγλική πολεμική τέχνη η οποία κατάγεται από την Ιαπωνία και λέγεται Μπαρτίτσου (αν και ο συγγραφέας μπερδεύτηκε και την ονόμασε Μπαρίτσου.) Με αυτή την πολεμική τέχνη κατάφερε να εξουδετερώσει τον αντίπαλο του Τζέιμς Μοριάρτυ.

Γενικές Γνώσεις

Ο Σέρλοκ Χολμς συγκεντρώνει στο μυαλό του μόνο γνώσεις που πιστεύει ότι θα του φανούν χρήσιμες στο επάγγελμά του. Όπως λέει ο ίδιος, ο εγκέφαλος μας είναι σαν μια σοφίτα. Ο σοφός άνθρωπος επιλέγει προσεκτικά πως θα την διαμορφώσει, επιπλώνοντας την μόνο με τις σημαντικές γνώσεις ενώ οι υπόλοιπες που ενδεχομένως να είναι σημαντικές στο μέλλον τις τοποθετεί στην βιβλιοθήκη του μυαλού του. Ο κουτός άνθρωπος, αντίθετα, απορροφάει οποιαδήποτε γνώση με αποτέλεσμα να γεμίζει το μυαλό του ασήμαντες και άχρηστες πληροφορίες έτσι, παραλείπει ή στην καλύτερη περίπτωση να ξεχνάει τις σημαντικότερες.

Ο Χολμς αγνοεί βασικά πράγματα. Δεν ασχολείται καθόλου με φιλοσοφία, λογοτεχνία, αστρονομία (ο Γουάτσον ξαφνιάστηκε γιατί ο φίλος του αγνοούσε την θεωρία του Κοπέρνικου, ότι η γη γυρίζει γύρω από τον ήλιο. Ατάραχα ο Χολμς του απάντησε ότι η πληροφορία του είναι παντελώς άχρηστη καθώς δεν μπορεί να την

αξιοποιήσει στην δουλειά του, επομένως θα έκανε ό,τι μπορούσε για να την ξεχάσει). Στην πολιτική γνωρίζει ελάχιστα. Στην βοτανολογία όμως ξέρει αρκετά πράγματα. Μπορεί να ξεχωρίσει τα δηλητήρια με μεγάλη ευκολία αλλά οι γνώσεις κηπουρικής του είναι ανύπαρκτες. Στην γεωλογία έχει τεράστιες γνώσεις.

Έχει την ικανότητα να ξεχωρίζει με το βλέμμα τα είδη χώματος. Μπορεί να πει με βεβαιότητα απο που είναι ένας λεκές λάσπης και σε ποιο σημείο του Λονδίνου έγινε. Στη χημεία, ο Σερλοκ Χολμς έχει γνώσεις πρακτικές αλλά περιορισμένες. Έχει μάλιστα εγκαταστήσει στο δωμάτιο στην Μπέικερ Στριτ, εργαστήριο χημείας με το οποίο απασχολείται πολλές φορές. Αν και στη λογοτεχνία ο Χολμς δεν γνωρίζει τίποτα δεν ισχύει το ίδιο με την αισθησιακή λογοτεχνία. Φαίνεται πως ξέρει όλα τα εγκλήματα του αιώνα του με κάθε λεπτομέρεια. Όπως λέει ο ίδιος "Δεν υπάρχει τίποτα καινούργιο Γουάτσον. Όλα έχουν συμβεί πριν από σένα. Κανένα έγκλημα δεν είναι καινούργιο." Επίσης παίζει καλά βιολί και είναι καταπληκτικός πυγμάχος και ηθοποιός. Τέλος ο Χολμς έχει πρακτικές γνώσεις του Βρετανικού νόμου.

Αγκάθα Κρίστι - Agatha Christie

Η **Αγκάθα Μαίρη Κλαρίσσα Μίλερ, Λαίδη Μάλλουαν** (*Agatha Mary Clarissa, Lady Mallowan*, 15 Σεπτεμβρίου 1890 - 12 Ιανουαρίου 1976), γνωστή κυρίως με το όνομα **Αγκάθα Κρίστι** (*Agatha Christie*), ήταν Αγγλίδα συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων. Έγραψε επίσης ρομαντικά μυθιστορήματα με το ψευδώνυμο **Μαίρη Γουέστμακοτ** (*Mary Westmacott*), αλλά είναι γνωστή κυρίως για τα 80 αστυνομικά της μυθιστορήματα. Η δουλειά της στα μυθιστορήματα αυτά, στα οποία πρωταγωνιστούν οι ντετέκτιβ Ηρακλής Πουαρό και Μις Τζέιν Μαρπλ, της έδωσε τον τίτλο της «Βασίλισσας του Εγκλήματος» και την έκανε έναν από τους πιο σημαντικούς συγγραφείς στην εξέλιξη του λογοτεχνικού αυτού ρεύματος.

Εκτιμάται ότι τα βιβλία της έχουν πουλήσει 1 δισεκατομμύριο αντίτυπα στα αγγλικά, και ένα ακόμη δισεκατομμύριο σε 103 άλλες γλώσσες.

Από τις σκηνικές επιτυχίες της Αγκάθα Κρίστι μεγαλύτερη είναι *The Mousetrap* (Η ποντικοπαγίδα), που παίζεται στο Λονδίνο από το 1952 μέχρι σήμερα και η θεατρική προσαρμογή του *Ten Little Niggers* (Δέκα μικροί νέγροι) .

Τα περισσότερα από τα βιβλία της έχουν μεταφερθεί στον κινηματογράφο (μερικά μάλιστα πολλές φορές, όπως το *Έγκλημα στο Όριεντ Εξπρές* και το *Έγκλημα στον Νείλο*). Επίσης πολλά έχουν μεταφερθεί στην τηλεόραση, στο ράδιο και έχουν εμπνεύσει ηλεκτρονικά παιχνίδια και κόμικς.

Το 2007, ο άγγλος συγγραφέας *Brian Aldiss* είπε ότι η Αγκάθα Κρίστι του είχε πει ότι έγραφε τα βιβλία της μέχρι το τελευταίο κεφάλαιο και μετά αποφάσιζε ποιος χαρακτήρας ήταν λιγότερο πιθανό να είναι εκληφθεί ως ύποπτος. Ακολούθως έκανε τις απαραίτητες αλλαγές στο κείμενο για να «ενοχοποιήσει» το χαρακτήρα αυτό.

Ηρακλής Πουαρό - Hercule Poirot

Ο διάσημος ντέντεκτιβ, προϊόν της λεγόμενης και «Βασίλισσας του Εγκλήματος» Βρετανίδας Αγκάθα Κρίστι έκαμε γνωστό το αστυνομικό μυθιστόρημα σε όλο τον κόσμο. Μέσω περιοδικών εντύπων όπως κόμικς, κινηματογραφικών ταινιών, τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών εκπομπών, πάνω από σαράντα ιστορίες με ήρωα τον Ηρακλή Πουαρό έχουν μαγέψει τους φανατικούς του είδους και όχι μόνο.

Αντάξιος των μυστηρίων αυτών ήταν ο ήρωάς της Ηρακλής Πουαρό, ένας Βέλγος ντέντεκτιβ που είχε πάθος με την τάξη και τον επαγωγικό συλλογισμό και μια δικαιολογημένη πίστη στις αναλυτικές του ικανότητες. Όποια κι αν ήταν η πρόκληση, έμενε πάντα ατάραχος. Ήταν προσηλωμένος μόνο στην εξεύρεση της λύσης. Ο δαιμόνιος βραχύσωμος ντέντεκτιβ με το ωοειδές κεφάλι και το δασύ μαύρο μουστάκι, ενσαρκώθηκε στον κινηματογράφο από τους David Susek, Peter Ustinov και Albert Finney.

Το ενδιαφέρον με τις ιστορίες που πρωταγωνιστεί ο Πουαρό είναι ότι είναι διαφορετικές μεταξύ τους και το μόνο κοινό είναι η αμείωτη περιέργεια που γεννούν για το ποιος είναι ο ένοχος, με ποιο τρόπο

εκτέλεσε το θύμα του και με ποιο τρόπο θα εξιχνιάσει ο δαιμόνιος ντέντεκτιβ τις υποθέσεις οι οποίες παρουσιάζουν θεαματική ποικιλία σε θέματα και καταστάσεις. Βίαιοι φόνοι, δηλητηριάσεις, απαγωγές και ληστείες εξιχνιάζονται ή προλαμβάνονται με τη χαρακτηριστική άνεση του Πουαρό και την απαραίτητη χρήση των "μικρών" φαιών κυττάρων του εγκεφάλου του. Ατάραχος και ίσως απαθής ξεδιπλώνει αργά αργά το μπλεγμένο κουφάρι των δύσκολων ανεξιχνίαστων καταστάσεων. Δεν πτοείται από το περιβάλλον, ενσωματώνεται σε αυτό και με καθαρό μυαλό εκ των έσω και όχι ως θεατής προχωρά βήμα βήμα προς την εξεύρεση λύσης. Αυτός ο τρόπος σκέψης, μας δείχνει ότι ειδικά σήμερα ο Ηρακλής Πουαρό είναι επίκαιρος, όχι μόνο ως πρωταγωνιστής σε ιστορίες που μας κάνουν να περνάμε όμορφα την ώρα μας αλλά και ως καθοδηγητής σε ένα αφιλόξενο, παραβατικό, αντιαισθητικό, παραπολιτικό παρόν το οποίο μοιάζει ολοένα με τα περιβάλλοντα των εγκλημάτων των ιστοριών του, το οποίο μπορούμε να το ξεπεράσουμε μόνο με επαγωγικό συλλογισμό....

Ίαν Λάνκαστερ Φλέμινγκ - Ian Lancaster Fleming

Άγγλος δημοσιογράφος, συγγραφέας και άνθρωπος των μυστικών υπηρεσιών, δημιουργός του Τζέιμς Μποντ. Ο Ίαν Λάνκαστερ Φλέμινγκ (Ian Lancaster Fleming), όπως ήταν το πλήρες όνομά του, γεννήθηκε στις 28 Μαΐου του 1908 στο Λονδίνο και μεγάλωσε σ' ένα πλούσιο περιβάλλον, στη σκιά του επιτυχημένου μεγαλοβιομηχανού και βουλευτή πατέρα του, ο οποίος πέθανε όταν ο Ίαν ήταν 9 ετών.

Φοίτησε στο Κολέγιο του Ίτον, στη Στρατιωτική Ακαδημία του Σάντχαρστ, από την οποία αποχώρησε λόγω «διαφωνίας με το σύστημα» και συνέχισε τις σπουδές τους στην Αυστρία και τη Γερμανία. Τα επόμενα χρόνια εργάστηκε ως δημοσιογράφος για το πρακτορείο Reuters και αργότερα ως χρηματιστής.

Όταν ξέσπασε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, το 1939, ο Ίαν Φλέμινγκ άρχισε να συνεργάζεται με την Υπηρεσία Πληροφοριών του βρετανικού Πολεμικού Ναυτικού. Σύντομα χρίστηκε υποδιοικητής και αργότερα διοικητής. Στο περίφημο Δωμάτιο 39 του Υπουργείου Ναυτικών στο Γουάιτχολ του Λονδίνου σχεδίασε μυριάδες

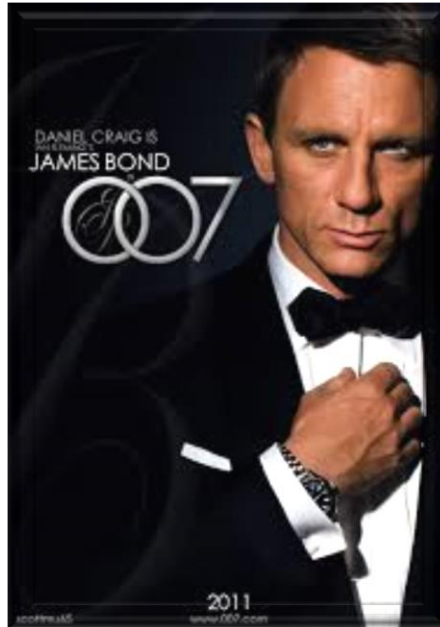
επικίνδυνες αποστολές, πολλές από τις οποίες έφερε εις πέρας ο ίδιος, ενώ προσέφερε τις γνώσεις του και στους Αμερικανούς για την οργάνωση της OSS, πρόδρομο της CIA.

Μετά το τέλος του πολέμου, εγκαταστάθηκε στη Τζαμάικα κι επιδόθηκε στη συγγραφή κατασκοπευτικών μυθιστορημάτων, αξιοποιώντας τις γνώσεις και τη μεγάλη εμπειρία του. Το πρώτο βιβλίο του με ήρωα τον Τζέιμς Μποντ ήταν το «Casino Royale», που εκδόθηκε το 1953. Ο Πράκτωρ 007 πρωταγωνίστησε συνολικά σε δώδεκα μυθιστορήματά του και εννέα σύντομες ιστορίες, πολλές από τις οποίες μεταφέρθηκαν και στη μεγάλη οθόνη.

Ο Ίαν Φλέμινγκ πέθανε στις 12 Αυγούστου του 1964, σε ηλικία 56 ετών, από καρδιακή προσβολή.

Τζέιμς Μποντ – James Bond

(Ο διασημότερος κατάσκοπος)

Η άποψη ότι ο Τζέιμς Μποντ υπήρξε προέκταση του ανθρώπου που τον δημιούργησε, του Ιαν Φλέμινγκ, δεν διακρίνεται από υπερβολή γιατί στον πολυτάραχο βίο του Φλέμινγκ αντανακλάται η εικόνα του μυστικού πράκτορα ο οποίος συνεχίζει να επηρεάζει εκατομμύρια θαυμαστών.

Οι τυχοδιωκτικές και κοσμοπολίτικες διαθέσεις του σε συνάρτηση με την έμφυτη φαντασία του τον οδήγησαν στην απόφαση να ακολουθήσει τον δρόμο της δημοσιογραφίας. Η δημοσιογραφία τον οδήγησε στην κατασκοπία και η κατασκοπία στη μυθιστοριογραφία...

Η σχέση του Φλέμινγκ με τον Τζέιμς Μποντ ουσιαστικά αρχίζει το 1939, όταν για λογαριασμό των «Times» του Λονδίνου ο κατοπινός συγγραφέας ανέλαβε να καλύψει μια υπόθεση εμπορίου στη Σοβιετική Ένωση. Η εφημερίδα «Pravda» τον κατηγόρησε για

κατασκοπία και ο Φλέμινγκ αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη χώρα. Η κατηγορία απεδείχθη βάσιμη. Επιστρέφοντας στην πατρίδα του, ενημέρωσε τις βρετανικές μυστικές υπηρεσίες για τους σοβιετικούς εξοπλισμούς και όταν ξέσπασε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, ο Φλέμινγκ κρίθηκε απαραίτητο εργαλείο των μυστικών υπηρεσιών του Βασιλικού Ναυτικού.

Οι καλές γνώσεις του Φλέμινγκ στα οικονομικά, η ευχέρειά του στις ξένες γλώσσες και η κοινωνικότητά του ως κοσμοπολίτης τζέντλεμαν - πλείμποϊ τον βοήθησαν να εξελιχθεί σε ικανότατο αναλυτή πολεμικών επιχειρήσεων, με ειδικότητα το σπάσιμο κωδικών και τον αποπροσανατολισμό του εχθρού. Γνώρισε ολόκληρο τον κόσμο συλλέγοντας εμπειρίες, αλλά βρέθηκε και προσωπικά στο πεδίο δράσης, το 1940, στη Γαλλία όπου ανέλαβε την ευθύνη της επιχείρησης απόδρασης προσφύγων από τη χώρα (αργότερα φυγάδευσε τον βασιλιά Ζογκ της Αλβανίας).

Η συγγραφική φλόγα του Φλέμινγκ επρόκειτο να ανάψει αρκετά χρόνια μετά τη λήξη του πολέμου, ωστόσο είναι εμφανές ότι ο πόλεμος ανέπτυξε τη φαντασία του. Σημειωτέον ότι είχε την προνοητικότητα να κρατάει σημειώσεις. Προτού λήξει ο πόλεμος, η ιδέα ενός ήρωα μυθιστορημάτων κατασκοπίας τον απασχολούσε. Από το τέλος του πολέμου ως τη χρονιά εμφάνισης του Τζέιμς Μποντ, ο Φλέμινγκ διετέλεσε διευθυντής του τμήματος διεθνών ειδήσεων των «Times». Από αυτή τη θέση μπορούσε να συλλέγει και να ελέγχει ανταποκρίσεις από όλο τον κόσμο.

Ο Τζέιμς Μποντ εμφανίζεται για πρώτη φορά στη δημοσιότητα, το 1952, με την έκδοση του «Καζινό Ρουαγιάλ». Ο Φλέμινγκ ήταν 44 ετών όταν έγραψε το μυθιστόρημα στο εξοχικό του στην Τζαμάικα

όπου προετοίμαζε τον... γάμο του. Γάμος ο οποίος έγινε εσπευσμένα γιατί η σύζυγός του, Αν, είχε μείνει έγκυος, βάζοντας τέλος στις ερωτικές ατασθαλίες του Φλέμινγκ, ο οποίος, όπως ακριβώς ο Τζέιμς Μποντ, είχε υπάρξει μεγάλος γυναικάς. Οσο για το εξοχικό, ήταν μια παραχώρηση των «Times» και μάλιστα λεγόταν «Goldeneye» (ο τίτλος ενός έργου του). Εκεί ο Φλέμινγκ έγραψε τα περισσότερα από τα δώδεκα μυθιστορήματά του με ήρωα τον 007 (και δύο συλλογές μικρών ιστοριών).

Τον Οκτώβριο του 2000 είδαν το φως της δημοσιότητας δαχτυλογραφημένες και χειρόγραφες προσωπικές σημειώσεις του συγγραφέα που αφορούν τη δημιουργία του Μποντ. Το ενδιαφέρον εδώ έγκειται στο ότι, ενώ τα αρχεία του Φλέμινγκ αναφέρονται σε πράγματα ήδη γνωστά για τον Μποντ, αυτά τα πράγματα ποτέ ως τότε δεν είχαν ερμηνευθεί. Τα αρχεία αποκαλύπτουν μικρές ή μεγάλες λεπτομέρειες μέσω των οποίων εξηγείται ο χαρακτήρας του πράκτορα 007, ο οποίος έμοιαζε πολύ με τον «πατέρα» του.

Το αλκοόλ ανέκαθεν υπήρξε μια χαρακτηριστική λεπτομέρεια η οποία συνοδεύει τον Μποντ σε όλες τις περιπέτειές του. Ο Τζέιμς Μποντ π.χ. επέμενε πάντοτε το μαρτίνι του να είναι «κουνημένο» και όχι ανακατεμένο. Ο Φλέμινγκ αγαπούσε πολύ το τζιν και το βερμούτ και σύμφωνα με τις σημειώσεις του ήθελε να προστατεύει τον Μποντ σε ό,τι αφορούσε το αλκοόλ. «*Το ποτό ξεκούραζε τον Μποντ*» γράφει. «*Κανόνας του ήταν να μη μεθύσει ποτέ, αν και μέσα σε 20 χρόνια είναι μάλλον απίθανο να μην κοιμήθηκε έστω μία φορά μεθυσμένος*». Κανόνες του Μποντ ήταν επίσης να μην πίνει ποτέ το μεσημέρι ή μετά το δείπνο και βέβαια ποτέ να μην αγγίζει λικέρ.

Τα περίπλοκα «γκάτζετ», τα όπλα αλλά και τα γρήγορα αυτοκίνητα ανήκουν επίσης στις αδυναμίες του Τζέιμς Μποντ, όπως άλλωστε ήταν και του Φλέμινγκ που έκανε συλλογή πρώτων εκδόσεων βιβλίων που αναφέρονταν στην εξέλιξη της τεχνολογίας. Αγαπημένο αυτοκίνητο του συγγραφέα ήταν η Μπουγκάτι, αν και προτίμησε κάτι πιο σοβινιστικό για τον πράκτορά του, την περίφημη Αστον Μάρτιν.

Αποκαλυπτικές επίσης είναι κάποιες λεπτομέρειες που αναφέρονται στο πώς ο Φλέμινγκ επέλεγε τα ονόματα των χαρακτήρων στα μυθιστορήματά του.

Το όνομα του Φίλιξ Λάιτερ, αμερικανού συνδέσμου του 007 με τη CIA, «συναρμολογήθηκε» από τα ονόματα δύο γνωστών του συγγραφέα, του Ιβαν Φίλιξ Μπράις, (συμμαθητή του στο Κολέγιο του Ιτον) και ενός αμερικανού φίλου του ονόματι Τόμι Λάιτερ. Η μισ Μόνιπενι, ιδιαίτερα γραμματεύς του «Μ», προϊσταμένου του Μποντ, οφείλει την ονομασία της σε έναν χαρακτήρα του ανολοκλήρωτου μυθιστορήματος «The Sett», του αδελφού του Φλέμινγκ, Πίτερ Φλέμινγκ.

Λίγοι ίσως γνωρίζουν ότι το ονοματεπώνυμο Τζέιμς Μποντ ήταν μια έμπνευση της στιγμής. Ο Φλέμινγκ «δανείστηκε» το ονοματεπώνυμο του ορνιθολόγου συγγραφέα ενός βιβλίου γύρω από πουλιά των Δυτικών Ινδιών, το οποίο ανακάλυψε τυχαία επάνω σε ένα τραπέζι στο σαλόνι του ξενοδοχείου. Όσο για τον κωδικό 007, το 00 ήταν το νούμερο που χρησιμοποιούσε το Γουάιτ Χολ για να χαρακτηρίζει απόρρητα έγγραφα.